

218. D kak sbožni su czi
Lubi ic.

Kajke sbožne Schtun-
dy mamy, dyž my smy
bo Jemu dali, dyž my
zhlje Jeho smy; nietk
bo we nim derje mamy,
lutu Sbožnosz wuziwa-
my we tej bocžnej Kžo-
wanjy.

Napominanje.

219. Jesu! pschindž, a daj
bo ic.

Ejes, kajž kuda Wa-
cžicžka, nuž do Boka Je-
susa; da by sbožny wo-
praudži, druhe scho ne-
pomha tzi.

Kwalba.

220. To Czjeło zemny pores-
bacž ic.

Cžesz, Kwalba temu
Zehnjatku, kiž wumreło
je na Kschizu, a nam tu
Sbožnosz kupilo, nas
Božim Džecžom scžinilo:

2. Nietk zu ja, dokelž
živy smy, stym božim

Słowom služicž tym,
kiž hinaf Sbožnosz noch-
zedža, hacž psches tu Krei-
tho Zehnecža.

3. Na tuto Bože Zeh-
njatko, kiž je sa moju
Duschu bo Ssmerečž
krawiło tam na Kschizu,
moj Knes a Boh je wo-
praudu.

26. Wot teho
schjedneho Wobno-
wenja teho Ssluba,
kotryž ton Wjerjazw
psches Chcženizu a
Wobrocženje, sBo-
hom we Jesuku czi-
nit je.

Napominanje.

221. D Ty Lubosz psche-
wšchu ic.

Duscha sDuschu sje-
nocžena Njer we Bohu
pytaju, a jich Lubosz wu-
czisžena ma bo kremu Zeh-
necžu, kiž tam psched tym
solom krazne st ež
wšwojej